

فَارُوقٌ أَعْظَمُهُ جَوَّ

عِشْقِ رَسُولٍ

هفتیوار سنتن پریی اجتماع مه ٿیڻ وارو سنتن پریو بیان

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَلَمِيْنَ وَالصَّلوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ
أَمَّا بَعْدُ فَاعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ ۝ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۝

فاروق اعظم جو عشق رسول ﷺ

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله وعلی إلک واصحیک یا حبیب الله

الصلوة والسلام عليك يا نور الله وعلی إلک واصحیک یا نیں الله

نویٹ سنت الاعتكاف

(مون سنت اعتكاف جی نیت کئی)

جذهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچھٽ تي نفلی اعتکاف جی نیت
کري وٺندا ڪريو، جيستائين مسجد ۾ رهندو نفلی اعتکاف جو ثواب
حاصل ٿيندو رهندو ۽ ضمناً مسجد ۾ کائڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرود پاڪ جي فضيلت

شافع امر ﷺ جو فرمان معظم آهي: جيڪو شخص هن طرح
دُرود پاڪ پڙهي، ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.

(التغريب والتبييب ج ٢ ص ٣٢٩، حدیث ٣١)

”اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآتِلْهُ الْمَقَرَبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ“۔

گرلپاڪ سے اقرار شفاعت ہو جائے

لیوں نہ بے چین رکھے جو شش عصیاں ہم کو

شعر جي وضاحت: اي منهنجا پيارا آقا ﷺ اهله وآلہ وسلم! جيڪڏهن تو هان جي مبارڪ چپن مان ان ڳالهه جو اقرار ٿي وڃي ته تو هان منهنجي شفاعت فرمائيندا ته منهنجي گناهن جو زور مون کي پريشان نه ڪري سگھندو.

صلوا عَلَى الْحَبِيبِ!

منا منا اسلامي پاڻرو! ثواب حاصل ڪڙ خاطر بيان ٻڌن کان پهريان سنيون سنيون نيتون ڪري وٺون ٿا.

فرمانِ مصطفوي ﷺ: "نَيَّةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِه" يعني مسلمان جي نيت ان جي عمل کان بهتر آهي.⁽¹⁾

بِمَدْنِي گُل: (1) بغير سٺي نيت جي ڪنهن به نيك عمل جو ثواب ناهي ملندو.

(2) جي تريون سنيون نيتون وڌيڪ، او ترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌن جون نيتون

نگاهون جهڪائي پوري توجهه سان بيان ٻڌن دس ۽ تيڪ لڳائي ويهن بدران علم دين جي تعظيم خاطر جي ترو ٿي سگھيو پئي گودا وچائي ويهن دس ۽ ضرورت پوڻ تي ٻين جي لاءِ سرڪي جاء ڪشاهد ڪندس ڏڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گھوري ڏسڻ ۽ اٽڪ ڪان بچندس ڻلوا عَلَى الْحَبِيبِ! أذْكُرُ اللَّهَ تُوبُوا إِلَيْهِ! وغيره بدوي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ وارن جي دل جوئي جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندنس ۽ بيان کان پوءِ پاڻ اڳتي وڌي سلام، مصالحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

1.....المعجم الكبير للطبراني، ج 6، ص 185، الحديث: 5942

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!
صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

بيان ڪرڻ جون نیتون

آئون به نیت ڪريان ٿو ﷺ الله جي رضا حاصل ڪرڻ ۽ ثواب حاصل
ڪرڻ جي لاءِ بيان ڪندس ﷺ ڏسي بيان ڪندس ﷺ سڀاري 14 سوره النحل

آيت نمبر 125: أَذْعُ إِلَى سَيِّلِ رَبِّكَ إِنْجِنْيَةً وَ إِنْجِنْيَةً الْحَسَنَةِ

”ترجمو ڪنزاليمان: پنهنجي ربّ جي وات جي طرف سڏ پکي سمجھه ۽ چڱي
نصيحت سان“ ۽ بخاري شريف (4361) جي هن فرمان مصطفوي
صلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: بَلَّغُوا عَنِّي وَلَوْ آتَيْتُهُ يعني ”منهنجي طفان پهچايو جيتوڻيک
هڪ ئي آيت هجي“ ۾ ڏنل احڪام جي پيروي ڪندس ﷺ نيكى جو حڪمر
ڏيندنس ۽ بُرائي کان منع ڪندس ﷺ شعر پڙهن، عربي، انگريزي ۽ ڏکيا لفظ
ڳالهائڻ دئران دل جي اخلاص تي توجّهه رکندس يعني پنهنجي علميت جو
ڏاكو ويهارڻ مقصود ٿيو ته ڳالهائڻ کان بچندس ﷺ مَدَنِي قافلي، مَدَنِي انعامات ۽
علاقائي دوره براء نيكى جي دعوت وغيره جي رغبت ڏياريندس ﷺ تهڪ
ڏيٺ ۽ ڏيارڻ کان بچندس ﷺ نظر جي حفاظت بٹائڻ جي خاطر حتى
الامڪان نگاهون جهڪائي رکندس.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀاڙو! رَسُولُ اڪرم، شهنشاه بنی آدم ﷺ جا
تمام صحابء ڪرام عَلَيْهِمُ التَّحْمِيدُونَ پنهنجي پنهنجي جڳهه بي مِثُل ۽ بي مِثال
آهن، سڀئي آسمانِ هِدايت جا تارا ۽ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ ۽ ان جي حبيب ﷺ جا پيارا آهن، پر انهن مان ڪن کي ڪن تي فضيلت حاصل آهي ۽ سڀ
وَسَلَّمَ

صحابین ۾ افضل خلفاء راشدین رضی اللہ تعالیٰ عنہم آهن، انهن خلیفین مان بیو خلیفۂ راشد، امیرالمؤمنین حضرت سیدنا عمر فاروق اعظم رضی اللہ تعالیٰ عنہ آهن، سندن وصال جو دینهن پھرین محرم الحرام آهي. اچو ته! انهي مُناسبت سان سندن رضی اللہ تعالیٰ عنہ جي زندگی جي هڪ روشن حصي ”عشق رسول ﷺ“ جي باري ۾ بُڌن جي سعادت حاصل ڪريون ٿا.

پھريان منقبت فاروق اعظم رضی اللہ تعالیٰ عنہ جا ڪجهه اشعار ”وسائل بخشش“ مان بُڌتون ٿا.

خدا کے فضل سے میں ہوں گدا فاروق اعظم کا
خدا اُن کا محمد مصطفیٰ فاروق اعظم کا
کرم اللہ کا ہر دم نبی کی مجھ پر رحمت ہے
مجھے ہے دو جہاں میں آسرا فاروق اعظم کا
بھٹک سکتا نہیں ہر گز کبھی وہ سیدھے رستے سے
کرم جس بخت ور پر ہو گیا فاروق اعظم کا
اللہ! ایک ندت سے مری آنکھیں پیاسی ہیں
دکھا دے سبز گنبد واسطہ فاروق اعظم کا
شهادت اے خدا عطار کو دیدے مدینے میں
کرم فرمائی! واسطہ فاروق اعظم کا

فاروق اعظم ۽ سرکار جي دل جوئي!

حضرت سیدنا عمر فاروق اعظم رضي الله تعالى عنه ارشاد فرمائين ٿا: هڪ ڀيري رسول اڪرم صلى الله تعالى عليه وسلم غمگين (واري) حالت هر پنهنجي مهمان خاني (گهر) هر تشريف فرما هئا. آءٰ حضور صلى الله تعالى عليه وسلم جي غلام وٽ آيس ۽ چيو ته ”رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم کان منهنجي داخل ٿيڻ جي اجازت طلب ڪريو.“ ان غلام واپس اچي چيو: ”مون رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم جي بارگاه هر توهان جو ذڪر ته ڪيو آهي پر حضور صلى الله تعالى عليه وسلم جن کو جواب ارشاد نه فرمایو.“ ٿوري دير کان پوءِ مون پيهر چيو ته ”نبي ڪريم صلى الله تعالى عليه وسلم کان منهنجي حاضري جي اجازت طلب ڪريو.“ غلام وييءِ ان واپس اچي ڪري چيو: ”مون رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم سان توهان جو ذڪر ڪيو پر پاڻ ڪو جواب نه ڏنو“ آئون بغیر ڪجهه چئي واپس موطن لڳس ته غلام آواز ڏنو ته ”توهان اندر اچو! اجازت ملي وئي آهي.“ آئون اندر ويس، سرکار صلى الله تعالى عليه وسلم کي سلام عرض ڪيو. سرکار صلى الله تعالى عليه وسلم هڪ تڌي تي ٽيک لڳائي تشريف فرما هئا، جنهن جا نشان سندن جي بدن جي پاسي واري حصي تي واضح نظر اچي رهيا هئا، پوءِ مان بيٺي بيٺي رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم جي دل جوئي جي لاءِ عرض گذار ٿيس: ”استائين يار رسول الله يعني يار رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم! آئون توهان سان ڳالهيون ڪري توهان کي ماڻوس ڪڙ چاهيان ٿو. اسان ڦريش جڏهن مڪءُ مُڪرم هئاسين ته پنهنجي عورتن تي غالب هئاسين ۽ هتي مديئه مئوره هر اچي ڪري اسان جو اهڙي قوم سان واسطو پيو، جن تي عورتون غالب آهن.“ هي ٻڌي ڪري حضور نبي پاك، صاحب لولاك صلى الله تعالى عليه وسلم

الله تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم مسکرايو. مون عرض کيو: ”یا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! آئون حفصة رضی اللہ تعالیٰ عنہا و ت ویو هئس ۽ ان کی چیم: پاڻ سان گڏ واري (يعني حضرت سپئشنا عائشه صدیقہ رضی اللہ تعالیٰ عنہا) تي ڪڏهن رشك (ریس) نه ڪجو ڇو جو اهي تو کان وڌيڪ حسین ۽ شهنشاھ مدینه، فرار قلب و سینه صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم جون پسندیده زوجہ آهن.“ هي ٻڌي ڪري سرڪار نامدار، مدیني جا تاجدار صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم جن بیهڙ مسکرايو.

(بخاري، كتاب النكاح، باب موعظة الرجل ابنته لحال زوجها، ج، ٣، ص: ٤٦٠، حديث: ٥١٩١، ملتفطا)

منا منا اسلامي ڀاڙو! ان واقعي مان آندازو لڳايو ته سپئُنا فارُوقِ اعظم رضی اللہ تعالیٰ عنہ کي هي به گوارا نه هو ته سرڪار صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم کنهن تکلیف يا غم ۾ مُبتلا ٿين، انهيءَ لاءِ پاڻ رضی اللہ تعالیٰ عنہ پياري آقا، حبیبِ کبریا صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم کي ماڻوس ڪرڻ چاهيو ۽ آخرڪار پاڻ رضی اللہ تعالیٰ عنہ پنهنجي ان ارادي ۾ ڪامياب به ٿي ويا ۽ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سندين گالهين تي مسکرايو. ٿورو غور ڪريو! هڪ طرف صحابءِ ڪرام علیهم الرضوان جو هي عالم آهي ته اهي پاڻ صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم کي غمزده ڏسي ڪري اداس ٿي ويندا هئا ۽ حضور جي دل جوئي جي لاءِ طرح طرح جون ڪوششون ڪندا هئا ۽ هڪ اسان آهيون جو ڏينهن رات گناهن ۾ گذارينبي ڪريم صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم جي ذاتِ بارڪت کي اذیت پهچائيندا آهيون پر اسان کي ان جو ٿورو به احساس ناهي ٿيندو. ياد رکو! ان گاله ۾ شڪ ناهي ته اج به پاڻ صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم پنهنجي امتين جي تمام احوالن کي ملاحظه فرمائي رهيا آهن. جيئن ته رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمائين ٿا: منهنجي زندگي توهان جي لاءِ بهتر آهي، توهان مون سان گالهيون ڪندا آهيو ۽ آئون توهان سان، ۽ منهنجي وفات به توهان جي لاءِ بهتر، توهان جا

اعمال منهنجی آذو پیش کیا ویندا، جدھن آئون کا یلائی ڏسندس ته حمدِ
الله بجا آٹیندس ۽ جدھن بُرائیون ڏسندس توہان جی بخشش جی دعا
کندس۔ (البحرالزخار المعروف بمسند البزار، حدیث: ۱۹۲۵ مکتبہ العلوم والحكم ۳۰۸/۵ ۳۰۹)

حکیم الامّت، مفتی احمد یار خان نعیمی ﷺ فرمانی ٿا: نبی ﷺ پنهنجی هر امتی ۽ ان جی هر عمل کان خبردار آهن. حضور ﷺ نگاه او نداھی، روشنی، دکیل، ظاهر، موجود ۽ معدوم (غیر موجود) هر شیء کی ڏسی و نندی آهي. جنهن جی اک ۾ مازاغ جو سُرمو هجي، ان جی نگاه اسان جي خواب ۽ خیال کان وڌیک تیز آهي، اسان خواب ۽ خیال ۾ هر شیء کی ڏسی و نندادا آھیون، حضور ﷺ نگاه سان هر شیء جو مشاھدو فرمائی وندادا آهن. صوفیاء فرمانی ٿا ته هتي عملن ۾ دل جا عمل به داخل آهن، تنهنکري حضور ﷺ اسان جي ڊلين جي هر کیفیت کان خبردار آهن. (مراة، ج ۱، ص: ۴۳۹)

تم ہو شہید و بصیر اور میں گنہ پر دلیر
کھول دو چشم حیاء تم پر کروں ڈرود

شعر جی وضاحت: اي منهنجا پیارا نبی ﷺ

توہان کي الله تعالیٰ کائنات جي ذری ذری تي گواہ بطائی کري
موکليو ۽ جهان جو ڪو حصو توہان کان پوشيده نه رهيو، توہان سڀ ڪجهه
ڏسی رهيا آھيو ۽ هي به ڏسی رهيا آھيو ته آئون گناهن تي ڪيتري قدر بهادر
۽ دلير آھيان، منهنجي شرم ۽ حياء جي اک کولي ڇڏيو ته جيئن گناه ڪندي

شمر کریان، توهان (صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم) تی اللہ تعالیٰ کروزین رحمتوں نازل فرمائی۔

منا منا اسلامی پائرو! معلوم ٿيو ته پاڻ صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم پنهنجي امَّتین جي تمام احوال کان باخبر آهن، اسان جا نیڪ اعمال ڏسي کري ٿوش ۽ بُري عملن کان غمگين به ٿيندا آهن. تنهنکري اسان کي گهرجي ته اللہ عَزَّوجَلَ ۽ ان جي پياري رسول ﷺ جي رضا حاصل ڪڻ جي لاء وڌ کان وڌ نیڪ اعمال ڪريون، حُضور جي ذاتِ بابرڪت تي ڪثرت سان دُرُود ۽ سلامر جا ٿُحفا پيش ڪريون، سرڪار صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم جي سُستن تي عمل ڪريون ۽ ٻين کي به سڀكاريون ته جيئن حُضور صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم شفاعت فرمائي جئٽ ۾ اسان کي به پاڻ سان گڏ وٺي وڃن.

امن دينے والے پيارے پيشوا کا ساتھ ہو
صاحبِ کوثر شہ جود و عطا کا ساتھ ہو
سید بے سایہ کے ظل لوا کا ساتھ ہو
دامنِ محبوب کی ٹھنڈی ہوا کا ساتھ ہو
عيب پوشِ خلق ستارِ خطما کا ساتھ ہو

يا الٰى جب پڑے محشر میں شورِ دارو گیر
يا الٰى جب زبانیں باہر آئیں پیاس سے
يا الٰى سرد مری پر ہو جب خورشیدِ حشر
يا الٰى گرمِ محشر سے جب بھڑکیں بدن
يا الٰى نامہ اعمال جب گھلنے لگیں

صلی اللہ تعالیٰ علی مُحَمَّد

صلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

سَيِّدُنَا عُمَرْ فَارُوقُ اعْظَمْ جو تَعَارُفٍ

خليفة دُور، جائشين پيغمبر، حضرت سيدنا عمر رضي الله تعالى عنه جي ڪيٽ ”ابو حفص“ ۽ لقب ”فاروق اعظم“ آهي. هڪ روایت ۾ آهي ته پاڻ رضي الله تعالى عنه 39 مردن کان بعد، خاتم المرسلين، رحمة للعلئيين ﷺ جي دعا سان اعلان ٿيوت جي چهين سال ايام آندو، انهي لاء سندن کي متمم الأربعين يعني ” 40 جو عدد پورو ڪڙ وارو ” چوندا آهن. سندن جي اسلام ڳول ڪڙ سان مسلمانن کي بيحـد حوشـي ٿـي ۽ انهـن کـي تمام وـذـو سهارـو ملي ويـو ايـستـائـينـ جـو حـضـورـ رـحـمـتـ عـالـمـ، جـانـ عـالـمـ ﷺ جـنـ مـسـلـمـانـ سـانـ گـذـ مـلـيـ ڪـريـ ڪـعـبـيـ شـرـيفـ ۾ اـعلـانـيـ نـماـزـ اـداـ فـرـمـائـيـ. پـاـڻـ رـضـيـ اللهـ تـعـالـيـ عنـهـ اـسـلامـيـ جـنـگـيـنـ ۾ مـجـاهـدـانـهـ شـانـ سـانـ گـذـ اـڳـتـيـ اـڳـتـيـ رـهـياـ ۽ تـامـ مـنـصـوبـ بـنـديـنـ ۾ شـاهـ حـيـرـ الـأـنـامـ، رـسـوـلـ عـالـيـ مـقـامـ ﷺ جـنـ زـيـرـ جـيـ وـزـيـرـ ۽ مـشـيرـ جـيـ حـيـثـيـتـ سـانـ وـفـادـارـ ۽ رـفـيقـ (سـاـئـيـ) رـهـياـ. خـلـيـفـءـ اـوـلـ، اـمـيـرـ الـمـؤـمـنـيـنـ حـضـرـتـ سـيـدـنـاـ اـبـوـبـكـرـ صـدـيقـ رـضـيـ اللهـ تـعـالـيـ عنـهـ جـنـ پـاـڻـ کـانـ پـوءـ، حـضـرـتـ سـيـدـنـاـ فـارـوقـ اـعـظـمـ رـضـيـ اللهـ تـعـالـيـ عنـهـ کـيـ خـلـيـفـءـ مـنـتـخـبـ فـرـمـاـيوـ، پـاـڻـ رـضـيـ اللهـ تـعـالـيـ عنـهـ جـنـ ثـختـ خـلـافـتـ تـيـ رـونـقـ اـفـروـزـ رـهـيـ ڪـريـ جـائـشـيـنـيـ مـصـطـفـيـ جـيـ سـيـنيـ ذـمـيـ دـارـينـ کـيـ وـذـيـ بـهـتـرـينـ انـداـزـ سـانـ سـرـ آـنجـامـ ڏـنوـ.

آخرکار نماز فجر ۾ هڪ بدبحـتـ سـنـدنـ رـضـيـ اللهـ تـعـالـيـ عنـهـ تـيـ خـنـجـرـ سـانـ وـارـ کـيـاـ ۽ پـاـڻـ رـخـمـنـ کـيـ بـرـداـشتـ نـهـ ڪـنـديـ تـئـينـ ڏـينـهنـ شـهـادـتـ جـيـ شـرـفـ سـانـ سـرـفـراـزـ ٿـيـ وـيـاـ. وـفـاتـ جـيـ وقتـ سـنـدنـ عمرـ شـرـيفـ 63 سـالـ هـئـيـ. حـضـرـتـ سـيـدـنـاـ صـھـيـبـ رـضـيـ اللهـ تـعـالـيـ عنـهـ جـنـ سـنـدنـ جـيـ نـماـزـ جـناـزـهـ پـڙـهـائيـ ۽ گـوـهـ نـايـابـ، فيـضـانـ ٻـئـوتـ سـانـ فـيـضـ يـابـ، خـلـيـفـءـ رسـالـتـ ماـبـ، حـضـرـتـ سـيـدـنـاـ عمرـ بنـ خـطـابـ رـضـيـ اللهـ تـعـالـيـ عنـهـ روـضـءـ مـبارـڪـ جـيـ انـدرـ حـضـرـتـ سـيـدـنـاـ صـدـيقـ أـكـبرـ رـضـيـ اللهـ تـعـالـيـ عنـهـ جـيـ

پرسان مَدْفُونٌ ثِيَا، جِي کِي پِيَارِي آقا ﷺ حَلَّ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جِي پِيرِ هِر آرَام فِرْمَاء
آهن. (الرِّيَاضُ النَّضْرَةُ فِي مَنَاقِبِ الْعَشْرَةِ ج ١ ص ٢٨٥، ٤٠٨، ٤١٨، مُلْحَصًا) اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ جِي اَنْهَنْ تِي
رَحْمَتُ هَجِي ۽ اَنْهَنْ جِي صَدْقَيِ اَسَانْ جِي بِي حَسَابُ بَخْشَشْ تِي۔

اَمِينِ بِجَاهِ الْبَيِّنِ الْأَمِينِ ﷺ

شہادت اے خدا عطار کو دیدے مدینے میں
کرم فرمائی! واسطے فاروق اعظم کا

صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّوْا عَلَى الْحَبِيبِ!

منا منا اسلامی پائرو! والدین، پاء پیٹ، اولاد، مال ۽ جائیداد سان
مَحَبَّت انسان ۾ فطری طور تی هوندي آهي. جيڪڏهن کو شخص پنهنجي
اهل و عيال ۽ عزيزن رشتيدارن کي وساري چڏي يا ان جي مَحَبَّت کي دل
مان ڪڍي به چڏي ته ان جي ايمان ۾ ڪا خرابي نه ايندي ۽ ان جو ايمان
بَدْسُّتُور قائم رهندو، چو جو انهن ماڻهن کي مڃن، ان جي مَحَبَّت کي دل ۾
رکڻ، ايمان جي لاء ضروري ناهي جڏهن ته رَسُولُ اللَّهُ ﷺ تي
ايمان آڻڻ، سندن تعظيم ڪرڻ، سندن مَحَبَّت رکڻ، ايمان جي لاء جُزو لائينڪ
يعني اهو حصو جيڪو جُدا نه ٿو ٿي سگهي) آهي، تنهنڪري مُؤمن ڪامل جي لاء
ضروري آهي ته سڀني رشتمن ۽ ڪائنات جي هر شيء کان محبوب ٿرين، ان
کي سرڪار ﷺ جي ذات هجي.

هرشيء کان محبوب :

بُخاري شريف، حدیث نمبر 6632 ۾ آهي:

حضرت سیدنا عبد الله بن هشام رضي الله تعالى عنه کان روایت آهي ته اسان سید المبلغين، رحمة للعلميين صلى الله تعالى عليه وآله وسلامه جي بارگاه ۾ حاضر هئاسين. پاڻ صلى الله تعالى عليه وآله وسلامه جن أمير المؤمنين حضرت سيدنا عمر فاروق اعظم رضي الله تعالى عنه جو هت پنهنجي هت ۾ پڪڙي رکيو هو. سيدنا عمر فاروق اعظم رضي الله تعالى عنه عرض ڪيو: ”لَأَنْتَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِلَّا مِنْ نَفْسِي“ يعني يارسول الله صلى الله تعالى عليه وآله وسلامه! توهان مون کي منهنجي جان کان علاوه هر شيء کان وڌيڪ محبوب آهي. پاڻ صلى الله تعالى عليه وآله وسلامه فرمadio: ”لَا وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ حَتَّىٰ كُونَ أَحَبَّ إِلَيْكَ مِنْ نَفْسِكَ“ نه عمر! ان رب عزوجل جو قسم اجهن جي قبضه ڦدرت ۾ منهنجي جان آهي! (تنهننجي محبٽ ان وقت تائين کامل نه ٿيندي) جيستائين آؤن تنهننجي ويجهو تنهننجي جان کان به وڌيڪ محبوب نه ٿي وڃان.“ سيدنا عمر فاروق اعظم رضي الله تعالى عنه جن عرض ڪيو: ”وَاللَّهِ لَأَنْتَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ نَفْسِي“ يعني يارسول الله صلى الله تعالى عليه وآله وسلامه! خدا عزوجل جو قسم! توهان مون کي منهنجي جان کان به وڌيڪ محبوب آهي. هي بُڌي ڪرينبي پاڪ، صاحب لولاك صلى الله تعالى عليه وآله وسلامه جن ارشاد فرمadio: ”الآن يَا عُمَرْ“ يعني اي عمر! هائي تنهننجي محبٽ کامل ٿي وئي. (بخاري، كتاب الایمان والندور، باب کيف كانت يمين النبي، ج، ٤، ص ٢٨٣، حدیث: ٦٦٣٢)

منا منا اسلامي ياپرو! هي حڪم صرف فاروق اعظم رضي الله تعالى عنه جي لاء ئي ناهي بلڪ رهندڙ دنيا تائين اچڻ واري هڪ مُسلمان جي لاء آهي، چو جو محبٽ مُصففي اها شيء آهي، جنهن جي بغير اسان جو ايمان کامل ئي نه ٿو ٿي سکهي. فرمان مُصففي صلى الله تعالى عليه وآله وسلامه آهي: ”لَأُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ كُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدَهُ وَوَلَدَهُ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ“ يعني توهان مان کو شخص ان وقت تائين مؤمن

(کامل) نہ تو ٿی سگھئی، جیستائين آئون ان جي ويجهو ان جي والدین، اولاد ۽ سپني ماڻهن کان وڌيڪ محبوب نه ٿي وجان.“ (بخاري، کتاب النکاح باب موعظة الرجل ابته لحال زوجهاج ۱۰۳، حدیث ۵۱۹۱: ملقط) یقیناً! هڪ مسلمان کي پياري آقا، حبيب، کبريا ﷺ سان اهڙي ئي محبت هئن گهرجي چو جو هي سندس زندگي جو سڀ کان قيمتي آثارو آهي.

ٿماري ياد کو کيءے نه زندگي سمجھوں
يئي تو ايڪ سهارا ہے زندگي کيلئے
ميرے تو آپ هي سب کچھ ہیں رحمت عالم
میں جي رہا ہوں زمانے میں آپ هي کيلئے

صلوٰعَلِيُّ الْحَبِيبِ!

آمير المؤمنين حضرت سيدنا فاروق اعظم رضي الله تعالى عنه جي عشق رسول جي چا ڳالهه ڪجي! جذهن سندن کي مدین واري آقا صلى الله تعالى عليه وسلم جي ياد ايندي هئي ته بي ڦرار ٿي ويندا هئا ۽ فراق محبوب ۾ ڳوڙها ڳاڙيندا هئا، جيئن ته سندن جا ڳلام حضرت سيدنا اسلام رضي الله تعالى عنه فرمائين ٿا: جذهن پاڻ رضي الله تعالى عنه پنهي جهان جي مالڪ و مختار، مکي مدني سرڪار صلى الله تعالى عليه وسلم جو ذكر کندا هئا ته عشق رسول جي سبب بي تاب ٿي کري روئڻ لڳندا هئا ۽ فرمائيندا هئا: ”پيارا آقا، سيد الانبياء صلى الله تعالى عليه وسلم ته ماڻهن ۾ سڀ کان وڌيڪ رحم دل، يتيم جي لا و الد ۽ ماڻهن ۾ دلي طور تي سڀ کان وڌيڪ بهادر هئا، اهي ته نوراني چھري وارا، مهڪنڊڙ خوشبو

وارا ۽ حسب جي اعتبار کان سڀ کان وڌيڪ مُڪرم هئا، اوڻين ۽ آخرين
۾ سرڪار ﷺ جي مثل ڪوبه ناهي.“

(جمع الجوامع، ج ١٠ ص ١٦، حدیث ٣٣)

ہے کلامِ الٰہی میں شمس و ضھر ترے چہرہ نور فرازکی قسم
قسم شب تار میں راز یہ تھا کہ جبیب کی زلفِ دوتا کی قسم
ترے خلُق کو حق نے عظیم کہا تری خلُق کو حق نے جیل کیا
کوئی تجھ سا ہوا ہے نہ ہو گا شہاترے خالقِ حُسْن وَ أَدْكَنِ قسم

فاروق اعظم جو عقیدہ محبّت

منا منا اسلامی پائرو! نبی کریم، محبوب ربِ عظیم ﷺ
اسان جا آقا ۽ مولیٰ آهن، اسان سڀ حضور ﷺ جا ادُنیٰ ُعلام
آهيون ۽ ُعلام چاهي ڪيٽري ئي اعليٰ مرتبی تي پهچي چو نه وجي پر
پنهنجي آقا جي محبّت ۽ ان جي عقیدت هميشه سندس دل ۾ قائم رهندی آهي،
اهو ان جي احسان کي ڪڏهن به فراموش نه ڪندو آهي، هر هڪ جي
سامهون وڌي فخریه آنداز ۾ پنهنجي آقا جي تعریف ڪندو آهي ۽ ان جي
ُعلام هئڻ ۾ ُخُوشی محسوس ڪندو آهي. حضرت سیدنا فاروق اعظم رض
تعالٰی عنہ به هڪ سچا عاشق رسول، قطعی جستی ۽ صحاباء ڪرام علیہم السلام ۾
اعليٰ مرتبی تي فائز صحابي، رَسُول آهن. پاڻ به محبّت رَسُول کان سرشار ٿي
ڪري خود حُضور ﷺ جي خادم ۽ ُعلام هئڻ تي فخر محسوس
ڪندا هئا.

حضرت سیدنا سعید بن مسیب رضی اللہ تعالیٰ عنہ کان روایت آهي ته امیر المؤمنین حضرت سیدنا عمر فاروق اعظم رضی اللہ تعالیٰ عنہ جدھن منصب خلافت تي فائز ثيا ته پاڻ رحمي اللہ تعالیٰ عنہ مِنْبَر تي بيهي فرمایو: ”كُنْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَكُنْتُ عَبْدَهُ وَخَادِمَهُ“ يعني مان حضور پرئور صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جي صحبت بابرڪت کان فيض يافته رهيو آهيان، آئون حضور صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جو غلام ۽ خدمتگار رهيو آهيان. (مسند ر حاکم، کتاب العلم، خطبۃ عمر بعد ماوی--الخ، ج ۱ ص ۳۳۲، ج ۴۴۵: ۴۴۵)

میں تو کہا ہی چاہوں کہ بندہ ہوں شاہ کا
پر لطف جب ہے کہہ دیں اگر وہ جناب ہوں

شعرجي وضاحت: آئون ته چوندو آهيان ته آئون پنهنجي آقا (صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم) جو بانھو يعني غلام آهيان، اي منهنجي آقا (صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم) مزو ته تدھن آهي ته حضور فرمائين، ها ٿون منهنجو غلام آهين.

منا منا اسلامي ڀاڳو! سیدنا فاروق اعظم رضی اللہ تعالیٰ عنہ جي غلاميء رسول جي دعوي صرف زبان جي حد تائين نه هئي بلکه پاڻ رحمي اللہ تعالیٰ عنہنبي ڪريمر، رؤف ۽ رحيم صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جا واقعي سچا غلام هئا، پوري زندگينبي ڪريمر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جي سُئلن تي عمل ڪندي گذري. پر افسوس! صد افسوس! اسان غلاميء رسول جو دم ته پريندما آهيون ۽ ان طرح جي دعوي به ڪندي نظر ايندا آهيون ته

جان بھي میں تو دے دوں خدا کي قسم!
کوئي مانگ اگر مُڪطف کے لئے

پر اسان جو کردار ان جي برعکس ڏسڻ ۾ ٿو اچي. ياد رکو! مَحَبَّتِ رسُول صرف ان شيء جو نالو ناهي ته اجتماع ذِكْر و نعت ۽ جُلوس ميلاد ۾ بلند آواز سان جُهومي ڪري نعت شريف پڙهي وڃي، هٿ کڻي ڪري زور زور سان نئرا لڳايو وڃن يا وري رات جاڳڻ کان بعد نماز فجر پڙهي بغیر ئي سمهي رهجي، عام ڏينهن ۾ به پنج نمازوں ايستائين جو جُمُعي جي نماز به نه پڙهجي، پياري آقا، بنهي جهانن جي داتا ﷺ جي پياري سُنت ڏاڙهي شريف ڪترائي يا هڪ مُث کان گهترائي، سُنتن کي ڇڏي ٽوان ٽوان فيشن اپنائي، حُسن أخلاق سان پيش اچڻ جي بجاء بد أخلاقي ۽ پيون بُرأيون به نه ڪڍي سگھون ته اهڙي طرح مَحَبَّتِ ڪيئن کامل ٿيندي؟ جڏهن ته حقيري مَحَبَّتِ ته ان ڳالهه جو تَقاضو ٿي ڪري ته حقوق جي آدائگي ۾ سرڪارِ دو جهان، شفيع عاصيان، وکيل مجرمان ﷺ کي سڀ کان اعليٰ مڃيو وڃي، اهو هن طرح ته سرڪار ﷺ جي آندل دين کي تسليم ڪريون، سرڪار ﷺ جي تعظيم ۽ ادب بجا آڻيون ۽ هر شخص ۽ هر شيء يعني پنهنجي ذات، پنهنجي أولاد، ماء بي، عزيزن رشتيدارن ۽ پنهنجي مال ۽ اسباب تي پاڻ ﷺ جي رضا ۽ ٿوشنودي کي مُقدَّم رکون. (ماخوذ اشعة اللمعات، ج1، كتاب الایمان، فصل اول، ص5۰) ۽ جنهن ڪم کان پاڻ ﷺ جن منع فرمایو، ان کان بچڻ جي ڪوشش به ڪندا رهون، جي ڪڏهن بـتـقـاضـاء بـشـرـيـتـ ان جو ارتڪاب ٿي پوي ته الله عزوجل جي رحمت کان بخشجي وڃڻ ۽ محشر جي ڏينهن سرڪار ﷺ جي شفاعت حاصل ڪرڻ جي أميد رکندي سچي توبه ڪريون ۽ آئنده انهن گناهن جي طرف وڃڻ جو خيال به پنهنجي دل ۾ نه آڻيون. اچو ته! ان ڳالهه جي سچي دل سان نيت ڪريون ته اڄ کان پوءِ اسان جي ڪا به نماز ڦضا نه ٿيندي.

إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ ... بَلْكَ أَجْ تَائِينَ جِي تِرِيونَ ئَمَا زُونَ قَضَا ثِيُونَ آهَنَ تَوبَهَ
كَرِي انَّ کی آدا بے کنداسین. إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ ... كُوُرَ، غَيْبَتَ، چُغْلِي،
وَعَدَهَ خِلَافِي، ڏوکِي بازِي وَغَيْرِهِ گَناهُنَ کَانَ بَچَنَدا رَهَنَدَاسِين. إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ
...، فِيشَنَ پَرَسْتِي کِي چَذِي سُتَّ جِي مُطَلِّقَ لِبَاسَ پَائِينَدَاسِين. إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ
... فَلَمَوْنَ درَاما، گَانَا باجا چَذِي صِرَفَ مَدَني چِيبلَ ڏسَنَدَاسِين.
إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ .

میں بچنا چاہتا ہوں ہائے پھر بھی چچ نہیں پاتا
گنمہوں کی پڑی ہے ایسی عادت یا رسول اللہ
کمر اعمال بد نے ہائے! میری توڑ کر رکھ دی
تبایہ سے بچا لو جانِ رحمت یا رسول اللہ
مرے منہ کی سیاہی سے اندر ہیری رات شرمائے
مرا چھرو ہو تاباں نورِ عزت یا رسول اللہ
بوقتِ نزع آقا ہو نہ جاؤں میں کہیں برباد
مرا ایمان رکھ لینا سلامت یا رسول اللہ

(وسائلِ بخشش، ص 328)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!
صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامی یائرو! کامل محبت جی علامتن مان هک علامت
ھی بے آهي ته مُحِبَ يعني مَحَبَّتَ کرڻ واري کي پنهنجي محبوب سان تعلقی

رکڻ واري هر شيء سان محبٰت هجي. أمير المؤمنين حضرت سيدنا فاروق اعظم رضي الله تعالى عنه جي محبٰت رسول جا ڇا ڳالهه ڪجي! سيدنا فاروق اعظم رحيم الله تعالى عنه نه صرف الله عزوجل جي محبوب، داناء غُيوب صلى الله تعالى عليه وسلم جي ذات بارڪت سان محبٰت فرمائيندا هئا بلڪ حضور صلى الله تعالى عليه وسلم جي اولاد، آزواج، أصحاب بلڪ هر اها شيء جنهن جي حضور صلى الله تعالى عليه وسلم سان نسبت ٿي ويندي هئي ان سان به بي پناه عقیدت ۽ محبٰت فرمائيندا هئا ۽ هي حقيقي محبٰت جي تقاضن مان آهي. أمير المؤمنين حضرت سيدنا فاروق اعظم رضي الله تعالى عنه جي سيرت طيبة جا بي شمار واقعا اهڙا آهن، جن مان آن حقيقي محبٰت ۽ عشق جو اظهار ٿئي ٿو، اچو ته انهن مان هڪ واقعو ٻڌدون تا.

الله عزوجل سڀاري 30 سورۃ الْبَلَد جي پهرين ۽ بي آيت هر ارشاد فرمائي ٿو:

ترجمو ڪنز الایمان: مون کي
هن شهر جو قسم، جو اي
محبوب تون هن شهر هم
تشريف فرما آهين.

لَا أُقِسِّمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿١﴾

وَأَنْتَ حَلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿٢﴾

(سيبارو: ٣٠، البلد: ٢١)

منا منا اسلامي ڀاڻو! مفسرين ڪرام جو ان ڳالهه تي اجماع (اتفاق) آهي ته ان آيتِ کريمه هر الله عزوجل جنهن شهر جو قسم ياد فرمائي رهيو آهي، اهو **مڪ، مڪرم** آهي. انهي آيت جي طرف إشارو ڪندي أمير المؤمنين حضرت سيدنا عمر فاروق اعظم رضي الله تعالى عنه حضورنبي پاڪ صلى الله تعالى عليه وسلم جي بارگاه هر هيئن عرض گذار ٿيا: ”يار رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم!

منهنجا ماء پيء توہان تي قربان ٿين! توہان جي فضيلت الله عَزَّوجَلَ جي
بارگاه هر ايترى بُلند آهي جو بين نبين جو ن بلڪ اوہان جي حيات
مبارڪ جو ئي الله عَزَّوجَلَ قسم ذكر فرمایو آهي ۽ اوہان جو مقام ۽ مرتبو
الله عَزَّوجَلَ جي بارگاه هر ايترى قدر بُلند آهي جو ان ذات لَا أقِسْمٌ بِهَا الْبَلْدَ
جي ذريعي اوہان جي مبارڪ قدمن جي متى جو قسم ذكر فرمایو آهي.“

(شرح زرقاني على المawahib ،الفصل الخامس---الخ ،ج ،٤٩٣)

منا منا اسلامي پائرو! بيان ڪيل روایت مان معلوم ٿيو ته
امير المؤمنين حضرت سَيِّدُنَا عُمَرَ فَارُوقُ اعْظَمُ رَحْمَةً مَكَّةَ مُكَرَّمَةَ
سان ان لاء به محبت فرمائيندا هئا جو پاڻ رَحْمَةً تَعَالَى عَنْهُ جا محبوب آقا صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
ان شهر هر تشريف فرما آهن. پاڻ رَحْمَةً تَعَالَى عَنْهُ مَدِيَّةً مُؤَوَّرَه زادها الله
شَرِقًا وَغَطَّيْنِهَا سان به اهڙي ئي محبت فرمائيندا هئا، سندن جي مَدِيَّه مُؤَوَّرَه زادها
الله شرقا وغطيها سان عشق ۽ محبت ان ڳالهه مان به ظاهرتیندي آهي ته پاڻ رَحْمَةً تَعَالَى عَنْهُ
عَنَّهُ مَدِيَّه مُؤَوَّرَه هر وفات جي دعا فرمائيندا هئا. ۽ اهو اين ته بارگاه
الهي هر عرض ڪندا هئا: أَللَّهُمَّ ارْزُقْنِي شَهَادَةً فِي سَبِيلِكَ وَاجْعَلْ مَوْتِي فِي بَلْدَرِ سُولِكَ حَلَّ
الله تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يعني اي الله عَزَّوجَلَ! مون کي پنهنجي راه هر شهادت عطا فرما
۽ مون کي پنهنجي محبوب صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جي شهر هر موت عطا فرما.
(بخاري، كتاب فضائل المدينة، باب كراهيۃ النبی---الخ، ج ١، ص ٦٢٢، حدیث: ١٨٩٠) ۽ پاڻ رَحْمَةً تَعَالَى عَنْهُ جون

هي بئي دُعائون مقبول و مُستجاب ٿيون.

الله عَزَّوجَلَ جي انهن تي رحمت هجي ۽ انهن جي صدقي اسان جي بي حساب بخشش تئي-

أَمِينِ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

شہادت اے خدا عطا کو دیدے مدینے میں
کرم فرمائی! واسطہ فاروق اعظم کا

(وسائل بخشش، ص 527)

فاروق اعظم علیہ اتباع رسول

منا منا اسلامی پائرو! جیکڏهن ڪو ڪنهن سان محبَّت جي ڏعوی
ڪندو آهي ته ان جھڙو بنجڻ، ان جي آدائن کي اپنائڻ ۽ ان جي پيروي ۾
ئي پوري زندگي گزارڻ جي ڪوشش ڪندو آهي۔ أمير المؤمنين حضرت
سڀُدنا عمر فاروق اعظم رضي الله تعالى عنه جو عشق رسول جو اندازو ان ڳالهه
مان به لڳائي سگهجي ٿو ته پاڻ رضي الله تعالى عنه هر معاملي ۾ بنهي جهان جي
آقا، مکي مَدَني مُصطفى، حبيبِ کبريا صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جي پيروي ڪندا هئا.
جيئن:

(لباس جي) دگھين ٻانهن کي چري سان ڪي ڇڏيو

حضرت سڀُدنا عبد الله بن عمر رضي الله تعالى عنه کان روایت آهي ته أمير
المؤمنين حضرت سڀُدنا عمر فاروق اعظم رضي الله تعالى عنه نئين قميص پاتي ته
چُري گھرائي ۽ فرمایو: ”اي پُت! ان جي دگھي ٻانهن کي مُند کان پڪڙي
كري چڪيو ۽ جيستاين منهنجي اگريون آهن، ان جي اڳيان کان ڪپڙو ڪتي
ڇڏيو.“ سڀُدنا عبد الله بن عمر رضي الله تعالى عنه فرماين ٿا ته مون ان کي ڪتيو ته
اهي بلڪل ستيون نه بلڪ هيٺ مٿي ڪتجي ويون. مون عرض ڪيو: ”بابا!
جيڪڏهن انهن کي قئنجي سان ڪتيو وڃي ها ته بهتر تئي ها؟“ پاڻ رضي الله تعالى
عنه فرمایو: ”پُت! انهن کي ايئن ئي رهڻ ڏيو چو جو مون شفیع المُذنبین،

أَنِيْسُ الْغَرِيْبِيْنَ حَلَّ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کی هن طرح ئی کتیندی ڏٺو هو. تنهنکري مون به چوري سان (لباس جون) ٻانھون ڪٿي چڏيون.“**أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ** حضرت سڀٽنا عمر فاروق اعظم حضرت جي ٻانھون ڪٿي کان پوءِ ڪُرٽي جي حالت هي هئي جو ان مان ڪجهه ڏاڳا ٻاهر نکري ڪري سندن حضرت جي ڦمن کي چمندا رهندما هئا.

(مستدرک حاکم، کتاب اللباس، کان نبی اللہ---الخ، ج ۵، ص ۲۷۵، حدیث: ۷۴۹۸۔)

منا منا اسلامي پائرو! ٿورو غور ڪريو! حضرت سڀٽنا عمر فاروق اعظم حضرت جي ذات مبارڪ ۾ پياري آقا، مدیني واري مصطفى حَلَّ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جو عشق رسول ۽ سندن ۾ سُتُّن تي عمل ڪرڻ جو جذبو ڪيتري قدر موجود هو جو آقا حَلَّ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جي اتباع ۾ پاڻ به چوري سان ئي (لباس جون) ٻانھون ڪٿي ورتيون پر اهي صحيح نه ڪٿيون، پوءِ به پاڻ انهيءَ حالت ۾ ان قميص کي پائڻ ۾ ڪو شرم ۽ لڄ محسوس نه ڪئي، هي ڪمال درجي جي سُتِ مصطفى جي پيري هئي. اهڙي طرح بين صحابءَ ڪرام عَلَيْهِمُ الْإِنْ شوان جو سُتُّن سان مَحَبَّت ۽ ان تي عمل جو هي عالم هو جو دُنيا جي کا به ڪشش ۽ بي وفا معاشری جي کا ڪُوڙي ”مُرَوَّت“ انهن کان سُتِ نه ڇڏائي سگهندي هئي. جيئن ته

حضرت سڀٽنا حَسَنَ بَصْرِي حَلَّ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائين ثا ته حضرت سڀٽنا مَعْقِلُ بْنُ يَسَارٍ حَلَّ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ (جي کي اتان جي مسلمانن جا سردار هئا هڪ پيري) کاڏو کائي رهيا هئا ته سندن هٿ مان لُقْمُو (يعني گرھ) ڪري پيو، انهن ڪٿي ورتو ۽ صاف ڪري کاڏو. هي ڏسي ڪري جاهلن اکين سان هڪ بئي کي اشارو ڪيو (تے ڪيتري عجيب ڳالهه آهي ته ڪري پيل لُقمي کي انهن کائي

ورتو) کنهن سندن کی چيو، ”الله عَزَّوجَلَ أمير جو پلو ڪري، اي اسان جا سردار! هي جاهل ٿيڙهي نظرن سان إشارا ڪري رهيا آهن ته أمير صاحب ﷺ آهي.“ ڪري پيل لُقْمَو کائي ورتو جڏهن ته انهن جي سامهون هي کادو موجود آهي.“ انهن فرمایو: ”انهن عَجَمِين جي سبب آئون ان شيء کي نه ٿو ڇڏي سگهان، جنهن کي آئون سرڪار مدینه، راحتِ قلب و سينه ﷺ کان بُندو آهي. اسان هڪ بئي کي حڪم ڏيندا هئاسين ته لُقْمَو ڪري بئي ته ان کي صاف ڪري کادو وجي شيطان جي لاءِ نه ڇڏيو وجي .“

(ابن ماجه شريف ج ٤ ص ١٧ حديث ٣٢٧٨)

روح ايمان مغز قرآں جان دين
ہستہ حب رحمۃ للعلیمین

شعر جو خلاصو: اسان جا پيارا آقا رَحْمَةُ الْعَلَيْبِينَ ﷺ جي محبت ايمان جو روح، قرآن ڪريم جو مغز (خلاصو) ۽ دين جي جان آهي.

منا منا اسلامي پائرو! ڏنو توهان؟ ته جلیل القدر صحابي ۽ مسلمان جا سردار سَيِّدُنَا مَعْقِلَ بنِ يَسَارٍ ﷺ سُتُّن سان ڪيتري ڦر پيار ڪندا هئا. پاڻ ﷺ جن عجمين جي إشارن جي ذري برابر پرواھ نه ڪئي ۽ بي خوف سُتُّن تي عمل جاري رکيو. اچ ڪجهه نادان مسلمان اهڙا به آهن جيڪي مادرن ماحول ۾ ڏاڙهي مبارڪ جهڙي عظيم الشان سُت کان محرومي کي مَعَاذَ اللَّهِ عَزَّوجَلَ ”حڪمتِ عملي“ تصور ڪندا آهن. حقيقي حڪمتِ عملي هي آهي ته چاهي ڪيترو ئي بُرو ماحول چو نه هجي، دشمن جو زور هجي، بي دين جو شور هجي، چاهي ڪهڙو به دور هجي، توهان ڏاڙهي شريف، عمامي

شريف ۽ سُئن پري سادي لباس ۾ ملبوس رهو، کائڻ پيئڻ ۽ روز مرءه جي
معمولات ۾ سُئن جو دامن پڪڙي رکو، پنهنجي ۽ سجي دُنيا جي ماڻهن
جي اصلاح جي لاءِ انفرادي ڪوشش جاري رکو، إِن شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَ ذيئي مان ذيئو
روشن ٿيندو ويندو حق بلند ٿيندو، شيطان جو مُنهن ڪارو ٿيندو، هر طرف
سُئن جي روشنی ٿيندي، دُنيا جي دولت جو هر عاشق، مني مُصطفٰي ﷺ
عَالِيٰ عَلَيْهِ الْكَرَمُ وَسَلَّمَ جو عاشق ٿيندو، إِن شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَ گهر گهر نور حبيب ﷺ
سَان روشن ٿيندو . وَسَلَّمَ

شما ايسا جذبه پاؤں که میں خوب سیکھ جاؤں تیری سُنتیں سکھانا مدنی مدینے والے
تیری سُنتوں پہ چل کر میری روح جب نکل کر چلے تم گلے لگانا مدنی مدینے والے
(وسائل بخشش، ص 428)

صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى الْحَبِيبِ!

منا منا اسلامي پائرو! مَحَبَّت جو تفاصو هي ناهي ته جنهن سان مَحَبَّت
کئي وڃي ته فقط ان جي ذات ۾ فنا ٿي پنهنجي مَحَبَّت کي محدود رکيو وڃي
بلڪ مُحب ته پنهنجي محبوب سان مَثُسُوب (نسبت رکندڙ) هر شي سان پيار ڪندو
آهي، ان جي اهل و عيال، مت ماڻهن ۽ دوست رشتيدارن سان به مَحَبَّت ڪندو آهي.
جيئن ته

حسنین ڪريمين کي پنهنجي اولاد تي ترجيح ڏني:

حضرت سَيِّدُنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبَّانَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ كان روایت آهي ته جڏهن
خلافتِ فاروقی ۾ اللَّهُ تَعَالَى صحابه ڪرام عَلَيْهِ الرِّضاَن جي هٿ تي مدائن

ڪٿ ڪيو ۽ مالِ غنيمت مدینه مئوره ۾ آيو ته أمير المؤمنين حضرت سڀڏنا
 عمر فاروق اعظم ﷺ جن مسجدِ نبوی ۾ ٿڏا وچایا ۽ سمورو مال
 غنيمت انهن تي دير ڪري ڇڏيو. صحابه ڪرام ﷺ مال حاصل ڪرڻ
 جي لاءِ جمُعٰ ٿي ويا. سڀ کان پهرين حضرت سڀڏنا امام حسن رضي الله عنه
 اٿي بيٺا ۽ فرمائڻ لڳا: ”اي امير المؤمنين! اللہ عزوجل جيڪو مسلمانن کي
 مال عطا فرمایو آهي، ان مان منهنجو حصو مون کي عطا فرمایو.“ پاڻ رضي الله عنه
تعالى الله عزوجل جن فرمایو: تو هان جي لاءِ وڌي پذيرائي ۽ ڪرامت (عزت) آهي.“
 گدوگڏ پاڻ رضي الله عنه جن هڪ هزار (1000) ڊرهم انهن کي ڏئي ڇڏيا. انهن
 پنهنجو حصو حاصل ڪري هليا ويا، ان کان پوءِ حضرت سڀڏنا امام حسین
رضي الله عنه جن بيهي ڪري پنهنجو حصو گھريو، پاڻ رضي الله عنه جن
 فرمایو: تو هان جي لاءِ وڌي پذيرائي ۽ ڪرامت (عزت) آهي .“ پوءِ پاڻ رضي الله عنه
تعالى الله عزوجل جن هڪ هزار (1000) ڊرهم انهن کي به ڏنا، ان کان پوءِ پاڻ رضي الله عنه
 جا پُت حضرت سڀڏنا عبدالله بن عمر رضي الله عنه اٿيا ۽ پنهنجو حصو
 گھريو. پاڻ رضي الله عنه جن فرمایو: ”تو هان جي لاءِ وڌي پذيرائي ۽ ڪرامت
 (عزت) آهي.“ ۽ گدوگڏ انهن کي پنج سو (500) ڊرهم عطا فرمایا. انهن عرض
 ڪيو: ”اي امير المؤمنين! آئون ان وفت به حُضور نبي پاڪ، صاحبِ لولاك
 صلی اللہ علیہ وسلم سان گڏ تلوار کڻي ڪري جهاد ۾ شريڪ ٿيو هئس جڏهن
 سڀڏنا حسن ۽ حسین رضي الله عنهما نديي عمر وارا مَدَنِي مُنَا هئا. ان جي
 باوجود پاڻ رضي الله عنه جن انهن کي هڪ هزار ڊرهم ۽ مون کي پنج
 سو (درهم) عطا ڪي؟“ پاڻ رضي الله عنه جو هي بُڌن هو ته اهل بيت جي
 مَحَبَّت جو سَمْثَر لَهُرُون هُنْ لڳو ۽ عِشْقٰ ۽ مَحَبَّت وچان سرشار ٿي ڪري
 ارشاد فرمایو: جي ها بلڪل! (جيڪڏهن تو هان چاهيو ٿا ته آئون تو هان کي به انهن

جي برابر حصو ذيان ته) وجو پهرين توهان حسنين کريمين رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَنْهُمَا جي والد جھڙو والد آطيو، انهن جي والده جھڙي والده، انهن جي ناني جھڙو نانو، ان جي نانيءَ جھڙي ناني، انهن جي چاچي جھڙو چاچو، انهن جي مامي جھڙو مامو آطيو ۽ توهان ڪڏهن به نتا آطي سگهو. ڇو جو: أَبُوهُمَا
فَعَلَيِ الْمُرْتَضَى ان جا والد علی **الْمُرْتَضَى** شير خدا رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَنْهُ آهُنْ. “أُمُّهُمَا
فَقَاتِلُهُ الرَّهْرَاءُ انهن جي والده سيده **فَاطِمَةُ الرَّهْرَاءُ** رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَنْهَا آهُنْ. “جَدُّهُمَا
مُحَمَّدُ الدُّخْنِيُّ انهن جا نانا محمد مصطفى صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهن، **جَدَّهُمَا**
خَدِيجَةُ الْكُبْرَى انهن جي ناني سيده **خَدِيجَةُ الْكُبْرَى** رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَنْهَا آهُنْ.
عَئِمَّهُمَا جَعْفَرُ بْنُ أَبِي طَالِبٍ انهن جا چاچا حضرت جعفر بن أبي طالب رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَنْهُ آهُنْ
خَاهِمَّا إِبْرَاهِيمُ بْنُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ انهن جا ماما حضرت إبراهيم بن رَسُولُ اللَّهِ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَنْهُ آهُنْ **خَالَتَاهُمَا رَقِيَّةُ وَأُمُّ كُلُثُومٍ** **إِبْنَتَ رَسُولِ اللَّهِ** صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
 ۽ ان جي خالائون (ماسيون) **رَسُولُ اللَّهِ** صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ذيرون سيده رقيه ۽ سيده **أُمِّ كُلُثُومٍ** رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَنْهَا آهُنْ.

(رياض النضرة، ج 1، ص ٣٤٠ - ملقطا)

امير اهلسنت سيرت فاروقی جا مظہر:

منا مثا اسلامي پائرو! واقعي امير المؤمنين حضرت سيدنا عمر فاروقی اعظم رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَنْهُ جو اهل بيته سان عشق ۽ محبت جو نهايت ئي نرالو آنداز آهي ته پنهنجي سڳي اولاد جي مقابلی ۾ اهل بيته جي شهزادن کي ٻيو عطا فرمایو. ان واقعي ۾ اسان جي لاء به هي مدنی گل موجود آهي ته اسان به ساداتِ کرام سان محبت ۽ شفقت سان پيش اچون ۽ انهن جو

خوب ادب ۽ احترام بجا آئیون ڇو جو یاد رهی ته صحابه ۽ اهل بیت پر خواهان اللہ تعالیٰ علیہ آتمین کان علاوه ساداتِ کرام به سرور عالم، نور مجسم ﷺ

جی نسبت ۽ انهن جو جُز هئن جی سبب تعظیم ۽ تُوقیر (ادب) جا مُستحق (حدار) آهن، الحمد لله عَزَّوجَلَ سیدنا فاروق اعظم ﷺ جی اهل بیت سان محبت هئی ۽ اچ اوهان جی عاشقن ۾ به اها محبت سینه بسینه هلندي پئي اچي. اهو ئي سبب آهي ته عاشق فاروق اعظم شیخ طریقت، امیر اہلسنت دامت برکاتہم العالیہ حضراتِ ساداتِ کرام (سید سگورن) جی تعظیم ۽ تُوقیر بجا آٹڻ ۾ پیش پیش رهندما آهن. ملاقات جی وٺت جیڪڏهن امیر اہلسنت دامت برکاتہم العالیہ کي پُتايو وجي ته هي سید صاحب آهن ته اکثر ڏنو ويyo آهي ته پاڻ دامت برکاتہم العالیہ نهايت ئي عاجزي سان سيد زادي جو هت چمي وٺندما آهن. انهن کي پنهنجي برابر ۾ ويھاريندا آهن، ساداتِ کرام جي شهزادن سان بي پناه محبَّت ۽ شفقت سان پیش ايندا آهن، جڏهن شيرني يا منائي وغيره جي تركيب هوندي آهي ته سيدن کي بيطي پیش فرمائيندا آهن .

منا منا اسلامي ڀاءُرو! جيڪڏهن ساداتِ کرام سان محبَّت کرڻ وارن ماڻهن جي ڪمي ناهي پر افسوس صد کروڙ افسوس! کجهه اهڙا ماڻهو به آهن جيڪي ساداتِ کرام جي اهميت ۽ فضيلت کان ناواقف آهن يا وري انهن جي خدمت کرڻ ۾ سُستي جا شڪار آهن، پنهنجي اولاد کي ته دُنيا جي هر آسائش ڏيڻ جي لاءُ تيار آهن پر اولاد سرور ڪائنات ﷺ

يعني سادات جي خدمت جي لاءُ هڪ روپيو به جيip خاص مان حاضر کرڻ کان ڪترائيندا آهن، الله عَزَّوجَلَ جي حبيب، حبيب لبيب ﷺ فرمان ٿا: جيڪو منهنجي اهل بیت مان ڪنهن سا چڱو سُلوڪ ڪندو،

آئون قیامت جی ڏینهن ان جو صلو (بلو) ان کی عطا فرمائيندسا. (الجامع الصغير
 للسيوطى ص 533 حديث 8821) تنهنکري اسان کي به پنهنجي دُنيا ۽ آخرت بهتر بنائي
 جي لاء ساداتِ کرام سان حُسن سُلوك سان پيش اچھ گهرجي ۽ ان جي
 خدمت ڪندي رهڻ گهرجي ته جيئن اسان کي به الله عَزَّوجَلَ ۽ ان جي رسول
 صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جي رضا و ٿوشنوي حاصل ٿي سگهي.

هم کو سارے سیدوں سے پیار ہے
 ان شاء اللہ وجہاں میں اپنا بیٹا پا رہے

صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى الْحَبِيبِ!

منا منا اسلامي پايرو! جيڪڏهن توهان سڀُدنا فاروق اعظم ﷺ
 جي وانگر بين صحابه کرام عَلَيْهِ الْفَضْلُون جي عشق رسول جا پيارا پيارا واقعا
 پڙهڻ چاهيو ٿا ته دعوت اسلامي جي اشاعتي اداري مكتبه المدينه جي
 مطبوع 274 صفحن تي مُشتمل عشق رسول جي روشنی ڦيلائڻ واري
 تمام ئي پياري كتاب "صحابه کرام جو عشق رسول" جو ضرور مطالعو
 فرمایو. ان كتاب کي دعوت اسلامي جي ويب سائٽ www.dawateislami.net
 کان پڙهي به سگهجي ٿو، داؤن لوڊ (Download) به ڪري سگهجي ٿو ۽
 پرنٽ آؤت (Print Out) به ڪري سگهجي ٿو.

ان طرح عشق رسول ۽ عشق صحابه ۽ اهلبيت کي دل ۾ مزيد وڌائڻ
 جي لاء دعوت اسلامي جي مدنی ماحول سان هر دم وابسته رهو! إِنْ شَاءَ اللَّهُ
 عَزَّوجَلَ اعمالِ صالح (چڱن عملن) جي قيمتي دولت حاصل ٿيندي، گناهن کان
 نئرٽ جو ذهن بُشجندو ۽ اسان جي آخرت به سنور جي ويندي.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!
صلوٰا عَلَى الْحَبِيبِ!

بيان جو خلاصو:

منا منا اسلامي پايورو! الحمد لله عَزَّوجَلَ اج جي بيان ۾ اسان سپندنا فاروق

اعظم رَبِّنَا اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ جي عشق رسول ﷺ جي حوالی سان پيارا
پيارا واقعا ۽ ان مان حاصل شيندڙ مدنی گل به چونڊڻ جي سعادت حاصل ڪئي.

❖ الله عَزَّوجَلَ جي عطا سان انهي عِشقِ کامل جي طفیل سپندنا فاروق اعظم رَبِّنَا
الله تَعَالَى عَنْهُ کي دُنيا ۾ اختیار ۽ اقتدار ۽ آخرت ۾ عِرَّت ۽ وقار مليو.

❖ سپندنا فاروق اعظم رَبِّنَا تَعَالَى عَنْهُ جن عشق رسول جي أعلى ۽ بهترین مثال قائم
کري قیامت تائين اچن وارن مُسلمانن کي ٻنهي جهانن جي آقا رَبِّنَا تَعَالَى عَنْهُ
والْهُوَ تَعَالَى سان عشق رکڻ جو سليقو سيكاريyo.

❖ اج جي ان پُرفِتن دور ۾ ضرورت ان ڳالهه جي آهي ته اسان اهڙي مدنی
ماحول سان وابسته ٿي وڃون، جتي عاشقانِ مُصطفیٰ جو ڦذکرو شيندو
هجي، سندن عِشقِ رسول جا واقعا ٻڌایا وڃن، ان جي برکت سان اسان
جي دل ۾ به عشقِ مُصطفیٰ جو ڏيئو روشن شيندو ۽ عمل جو جنبو وڌندو.

❖ الحمد لله عَزَّوجَلَ اهڙو ئي مدنی ماحول دعووت اسلامي پيش ڪري رهي
آهي، تنهنڪري اسان سڀ به ان مدنی ماحول سان وابسته ٿي وڃون،
هفتیوار سُنتن پري اجتماع ۽ هفتیوار اجتماعي طور تي ٿيڻ واري
مدنی مذاكري ۾ اول تا آخر شرڪت، مدنی قافلن ۾ سفر ۽ مدنی
إئعماٽ تي عمل جي ڪوشش جاري رکون، اسان جي زندگي ۾ مدنی
إقلاب برپا ٿي ويندو اسان به سُنتن جا پابند ۽ نيك مُسلمان بظجي وينداسيين.

إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ

❖ اللہ عَزَّ وَجَلَّ اسان کی سچو عاشق رسول بٹائی گڈوگڈ عشق رسول جی تھا ضن کی پورو ڪندي، ٿوب ٿوب سُنتون ڦيلائڻ جي توفيق عطا فرمائي.

امين بحاجة النبى الأمين صلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّدٍ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

مجلس خصوصي اسلامي ڀائير

منا منا اسلامي ڀائرو! دعوتِ اسلامي جي مدنی ماحول ۾ نيكی جي دعوت ۽ سُنتن جي خدمت جي مقدس جذبي جي تحت متعدد شuben جو قيام عمل ۾ آندو ويو آهي، انهي مان هڪ شعبو مجلس ”خصوصي اسلامي ڀائير“ به آهي. دعوتِ اسلامي جي مدنی ماحول ۾ گونڱن ٻوڙن ۽ نابينا اسلامي ڀائرن کي خصوصي اسلامي ڀائر چيو ويندو آهي. الحمد لله عَزَّ وَجَلَّ هي مجلس، خصوصي اسلامي ڀائرن ۾ نيكی جي دعوت عام ڪرڻ ۽ انهن کي معاشری جو باڪدار فرد بنائي ۾ مصروف عمل آهي، ان سان گڈوگڈ مجلس خصوصي اسلامي ڀائير فرض علوم تي مشتمل كتابون شائع ڪرڻ جو عزمِ مصمم (پکو ارادو) رکي ٿي بلڪ گونڱن ٻوڙن ۽ نابينا اسلامي ڀائرن کي علم دين سکڻ سان گڈوگڈ عصری علوم سان روشناس (واقفيت) ڪرائڻ جي لاءِ گھٺو ڪجهه ڪرڻ جو ارادو رکي ٿي. ان طرح نابينا اسلامي ڀائرن جي لاءِ عنقریب مدرسة المدينة جي تركيب ڪئي ويندي.

إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ

اللہ کرم ایسا کرے تجھ پہ جہاں میں اے دعوتِ اسلامی تیری دھوم پھی ہو

پارنهن مدنی کم کريو!

الْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ! مَدْنِي قافلن ۾ سَفَرِ جِي بَرَكَت سان بي شُمار ماطھو پنهنجي ساڳهه طرز زندگي تي نادم ٿي کري گناهن پري زندگي کان تائب ٿي ويا، سُنتن پري زندگي گذارڻ لڳا ۽ ذيلي حلقي جي پارنهن 12 مدنی ڪمن ۾ اڳتي وڌي کري حصو وٺ وارا بُطجي ويا. ذيلي حلقي جي پارنهن 12 مدنی ڪمن مان هفتیوار هڪ مدنی ڪم هفتیوار سُنتن پري اجتماع ۾ اول تا آخر شرڪت به آهي. الْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ دعوتِ اسلامي جي تحت ٿيڻ وارو هفتیوار سُنتن پريو اجتماع تلاوتِ قرآن، نعتِ رَحْمَتِ عَالَمِيَانَ ﷺ، سُنتن پريو بيان، رفت آنگيز دعا، ذكر ۽ درود جي مدنی گلن ۽ علمِ دين جي گلڊستن سان سينگارييل هوندو آهي.

الْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ! هي هفتیوار سُنتن پريو اجتماع حصوٰ علمِ دين جو هڪ بهترین ذريuo آهي، تنهنکري وقت جي پابندی سان گڏ شرڪت فرمائي کري ٿوب ٿوب سُنتن جي بهارون حاصل ڪريو ۽ سُنتن جي تربیت جي مدنی قافلن ۾ سفر اختیار فرمائي کري پنهنجي آخرت جي لاء نیکين جو دُخیرو جمع ڪريو. اچو ته! ترغیب جي لاء هڪ مدنی بهار ٻُتون ٿا.

مدني ماحول جي تربیت

ضلع مُظفرآباد (ڪشمیر) جي مقیم اسلامي ڀاءِ دعوتِ اسلامي جي مشکبار مدنی ماحول جي برکتن جو تذکرو ڪجهه هن نموني ڪن ٿا:

آئون قرآنِ پاک حفظ کري رهيو هئس پر افسوس! منهنجي عملی حالت تمام خراب هئي. نيكين کان تمام پري، پتکندر ماظهن جيان زندگي گذاري رهيو هئس. سُنتن تي عمل ڪرڻ جو نه شوق هو نه ئي عبادت الهي بجا آڻڻ جو ذوق. منهنجي ويران زندگيءَ ۾ عمل جي مدندي بهار ڪجهه هن طرح آئي جو منهنجي هڪ عزيز جن جي ڏukan تي اڪثر منهنجو اچھ وجڻ رهندو هو ، هڪ ڏينهن اهي مون کي چوڻ لڳا: توهان قرآنِ کريم حفظ کري رهيا آهي، توهان جون عادتون ۽ افعال عام ماظهن جيان آهن، توهان پنهنجي متى تي عمامو ته پري جي ڳالهه توپي تائين نه ٿا پهريو، ان طرح توهان ۾ ۽ اسڪول ۽ ڪالج جي عام ماظهن جي درميان ڪھڙو فرق رهجي وي؟ مزيد چوڻ لڳا: منهنجو ڀاڍي جو به سردار آباد (فيصل آباد) ۾ دعوت اسلامي جي مدرسهُ المدينة ۾ قرآنِ کريم حفظ ڪرڻ جي سعادت حاصل کري رهيو آهي، پر ان جو اخلاق ۽ ڪردار، ڳالهائڻ جي انداز گدوگڏ پنهنجن پرائيں سان ملڻ جو انداز قابلِ رشك آهي. جڏهن اهي رمضان المبارڪ جي موڪلن ۾ گهر آيا ته اتي ٿيڻ واري عملی ٿريٽ ڏسي کري سڀ گهر وارا بي حد ڇوش ٿيا، ان جو معمول هو ته سُنت جي مطابق کائيندا پيئندا، گهر ۾ داخل ٿيڻ وفت بلند آوازان سڀني کي سلام ڪندا هئا، والدين جي هتن کي چمندا هئا، نظرون جهڪائي کري گفتگو ڪندا هئا، کائڻ جي دوران سُنتون بيان ڪندا هئا ۽ سڀني گهر وارن کي سُنتن تي عمل ڪرڻ جي ترغيب ڏياريندا هئا. مدرسةُ المدينة جي طالب علم جي اها مدندي بهار بُڌي کري مون کي پنهنجي بدعملی تي ندامت ٿيڻ لڳي، جيئن ته مون هٿو هٿ دعوت اسلامي جا مدرسةُ المدينة ۾ داخلاً وٺڻ جي نيت ڪئي ۽ انهي سال سردار آباد (فيصل آباد) وڃي پهنس ۽ مدرسةُ المدينة

(فیضانِ مدینہ) مدینہ ناؤن ۾ داخلا وئی کری مدنی ماحول جو فیضان حاصل کرڻ ۾ مشغول ٿي ویس. ڪجهه ئی عرصی ۾ حیرت انگیز طور تی مون اندر ٹمایان تبدیلی واقع ٿیڻ لگی. آهسته آهستے مون تی به دعوٰۃ اسلامی جو مدنی رنگ چڑھندو ویو، عمامی شریف جو تاج هر وقت منهنجمی متی تی رهڻ لڳو، پنج نمازن جو پابند بُجھی ویس، هفتیوار سُنتن پری اجتماع ۾ به شرکت کرڻ لڳس. **الحمدُ للهِ عَزَّوجَلَ** 1998ء ۾ مدرسہ المدینہ کان قرآن کریم حفظ کرڻ جی سعادت حاصل ڪئی ۽ ان کان پوءِ جامعۃ المدینہ ۾ داخلا وئی کری عالم کورس (درس نظامی) کرڻ ۾ مشغول ٿي ویس. جامعۃ المدینہ جی سُنتن پری مدنی ماحول ۾ منهنجو ڪردار مزید بهتر ٿیندو ویو، جتي علم دین جو حاصل ٿیندو رهيو، اُتي پنهنجي علم تی عمل کرڻ، مدنی قافلن ۾ سفر جي ذريعي بین تائين پهچائڻ ۽ مدنی ڪمن جي ذريعي اصلاح امّت جو سنھري موقعو به هٿ آيو. گڈو گڈ شيخ طریقت، **امیر اہلسُنت** دافت برگاہِ العالیہ کان بیعت ٿي کری قادری **عطاری** بنجٹ جو شرف به نصیب ٿيو. **الحمدُ للهِ عَزَّوجَلَ** فیضان امیر اہلسُنت جي صدقی درس نظامی (عالم کورس) مکمل کری چکو آهيان ۽ تحریر لکڻ وقت تقریباً 4 سال کان جامعۃ المدینہ ۾ ٹدریس جا فرائض سر انجام ڏئي رهيو آهيان.

صلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

صلَّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

منا منا اسلامی یائزرو! بیان کی ختم ڪندي ست جي فضیلت ۽ ڪجهه ستون ۽ آداب بیان کرڻ جي سعادت حاصل ڪیان ٿو. تاجدار رسالت، شہنشاھِ نبوٰ، مصطفیٰ جان رحمت صلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان

جئت نشان آهي؛ جنهن منهنجي سئت سان محبت کئي ان مون سان محبت
کئي ۽ جنهن مون سان محبت کئي اهو جئت ۾ مون سان گڏ هوندو.

(مشکوٰۃ ج 1 ص 55 حدیث 175)

سینہ تری سنت کامدینہ بنے آقا

جنت میں پروسی مجھے تم اپنا بانا

السلام عَلَيْكُم“ جی یارهن اکرن جی نسبت سان سلام جا ۱۱ مدنی گل

- (1) مسلمان سان ملاقات ڪرڻ وقت ان کي سلام ڪرڻ سئت آهي.
- (2) ڏينهن ۾ ڪيتراي پيرا ملاقات ٿئي، هڪ ڪمري کان ٻئي ڪمري ۾
بار بار اچڻ وڃڻ ٿئي، اتي موجود مسلمان کي سلام ڪرڻ ثواب جو ڪم
آهي (3) سلام ۾ اڳائي ڪرڻ سئت آهي (4) سلام ۾ اڳائي ڪرڻ وارو
الله عَزَّوجَلَّ جو مُقرب آهي (5) سلام ۾ اڳائي ڪرڻ وارو تکبُر کان به بري
آهي جيئن منهنجي مکي مدنبي آقا، مني مني مصطفىٰ ﷺ جن
جو فرمان آهي: سلام ۾ اڳائي ڪرڻ وارو تکبُر کان بري آهي. (شعب الایمان
ج 6 ص 433 حدیث 8786) (6) سلام (۾ اڳائي) ڪرڻ واري تي 90 رحمتون ۽ جواب
ڏيٺ واري تي 10 رحمتون نازل ٿين ٿيون. (کيميان سعادت) (7) آللَّهُمَّ عَلَيْكُمُ الْحَمْدُ چون
سان 10 نيكيون ملن ٿيون، گڏو گڏ وَرَحْمَةُ الله به چوندا ته 20 نيكيون ٿي
وينديون ۽ وَبَرَكَاتُهُ شامل ڪندو ته 30 نيكيون ٿي وينديون. (8) اهڙي طرح
جواب ۾ وَعَلَيْكُمُ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ الله وَبَرَكَاتُهُ چئي 30 نيكيون حاصل ڪري سگهجن
ٿيون (9) سلام جو جواب جلدی (10) ۽ ايتری آواز سان ڏيٺ واجب آهي جو
سلام ڪرڻ وارو ٻڌي وٺي (11) سلام ۽ سلام جي جواب جو صحیح تلفظ

یاد کری و نو۔ پھریان مان چوان ٿو اوہان ٻڌي ڏھرایو: **السلامُ عَلَيْكُمْ**
 (آس۔ سلام۔ عَلَيْكُمْ) هاڻي پھریان مان جواب ٻڌایان ٿو پوءِ اوہان ڏھرایو
وَعَلَيْكُمُ السَّلَامُ (وَعَلَيْكُمْ مُسْلَامٌ)

هزارین سنتون سکن جي لاے مکتبة المدینه جا شایع ٿيل به کتاب 312
 صفحن تي مشتمل کتاب ”بھار شریعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو کتاب
 ”سنت اور آداب“ هديو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙھو. سنتن جي تربیت جو هڪ
 بهترین ذريعي دعوت اسلامي جي مدنی قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنتن
 پريو سفر آهي. (101 مَدَنِي گل)

عاشقانِ رسول، سعیں سنت کے پھول
 دینے لینے چلیں، قافلن میں چلو

صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّوَا عَلَى الْحَبِيبِ!

**دعوت اسلامي جي هفتیوار سنتن پري
 اجتماع ۾ پڙھيا وينڊڙ 6 درود شریف ۽ 2 دعائون**

(1) جمع جي رات جودُرو

**اللَّهُمَّ صَلِّ وَسِلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمَّيِّ الْحَبِيبِ الْعَالَى الْقَدْرِ
 الْعَظِيْمِ الْجَاهِ وَعَلَى أَهْلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ**

بزرگن فرمایو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمعه ۽ خميس جي وچين رات) هن دُرُود شريف کي پابندی سان گهت مان گهت هڪ پيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪار مدینه ﷺ زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيڻ وقت به ايستائين هو ڏسنڌو ته سرڪار مدینه ﷺ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هئن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن.⁽²⁾

(2) سمورا گناه معاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَّ عَلَى أَلِهٖ وَسَلِّمٍ

حضرت سيدنا انس رضي الله تعالى عنه کان روایت آهي ته تاجدار مدینه ﷺ جن فرمایو: جيڪو شخص هي دُرُود شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺ هو تو ويھڻ کان پهريان ۽ ويٺ هو ته بيھڻ کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا.⁽³⁾

(3) رحمت جا ستر دروازا

صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو هي دُرُود شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا کوليا ويندا آهن.⁽⁴⁾

(4) ڄهڪ دُرُود شريفن جو ثواب

...أفضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص 151 ملخصاً²

...أفضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65³

...القول البديع، الباب الثاني، ص 277⁴

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ صَلَاتَةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللَّهِ

حضرت احمد صاوی عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْهَادِي کن بُزرگن کان نقل کن ٿا هن درود
شریف کی هڪ پیرو پڙھڻ سان چه لک درود شریف پڙھڻ جو ثواب حاصل
(5) ٿیندو آهي.

(5) قُرْبٌ مُصْطَفَىٰ مَلَى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَإِلَهَ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا ثُبِّتَ وَ تَرَضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُور انور صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کيس
پنهنجي ۽ صدیق اکبر رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ویهاريو، انهيء تي صحابه
کرام رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کي ٿَجَّب ٿيو ته اهو مرتبی وارو شخص کير آهي
جدهن اهو هليو ويyo ته سرکار مدینه صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمایو: هو جدھن
مون تي درود پاڪ پڙھندو آهي ته ائين پڙھندو آهي. (6)

(6) دُرُود شَفَاعَت

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْبَقَرَبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

⁵ ...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149

⁶ ...القول البديع، الباب الاول، ص 125

شافع امر ﷺ جن جو فرمان معظم آهي : جيکو شخص هي درود پاک پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.⁽⁷⁾

صلوٰا علی الْحَبِيبِ!
صلوٰا علی الْحَبِيبِ!

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيكيون

جزئِ اللہ عنّا مُحَمَّداً مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سيدنا ابن عباس رضي الله تعالى عنهما كان روایت آهي ته سرکار مدینه صلی الله تعالیٰ علیه و آله و سلم جن فرمایو: هي درود شریف پڙهڻ واري جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تائين نيكيون لکندا آهن.⁽⁸⁾

(2) هرات عبادت ۾ گذارڻ جو آسان نسخو

غواصي القرآن صفحه 187 تي هڪ روایت نقل ڪئي وئي آهي ته جيکو شخص رات ۾ ٿي پيرا هي دعا پڙهندو ته ان چڻ شب قدر کي حاصل ڪري ورتو لهذا هر رات هي دعا پڙهڻ گھرجي. دعا هي آهي:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَاوَاتِ السَّمِيعُ وَرَبِّ الْعَزِيزِ الْعَظِيمِ

” يعني خدائ حليم و ڪريم کان سواه ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، اللہ عَزَّوجَلَّ پاک آهي جيکو ستن آسمانن ۽ عرش عظيم جو پروردگار آهي.“ (فيضان سنت ج اول، ص 1163، 1164)

صلوٰا علی الْحَبِيبِ! صلی الله تعالیٰ علی مُحَمَّد

⁷ ... الترغيب والترهيب، ج 2، ص ٣٢٩، حديث ٣١

⁸ ... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 10/254، حديث: 17305